

Є ДОРОГА,

БУДЕ Й СИНАГОГА?

91
вул. КИРОВА

Млинів,
вулиця
Кірова, 9.
Споруда,
яка тут
знаходиться,
оповита
таємницею...

Про це -
на 4 стор.

Реалії

Здається, лише вчора Млинів відзначав своє 500-річчя і був того дня, мов писанка. Бо селище таки причепурили: оновили майдан і прилеглі до нього вулиці, особливо центральну – імені Ватутіна, якою і вилили численних гостей. А ось вулицю Кірова, яка перетинається з центральною, свято обминуло. Щоправда, її підмели і підлатали. Лише торік, коли стали забуватися святкові марші, про неї знову згадали, проклавши на чималому відрізу асфальт, встановивши нові бордюри. Але це вже була ініціатива нової районної влади, точніше – райдержадміністрації, керівники якої зуміли з тієї незначної суми, що була виділена для ремонту і прокладання районних комунальних доріг, викроїти децицю і для селища. Але, схоже, вулиця Кірова знову стала притчею во язицех. Цього разу проблема виникла не стосовно проїжджої частини, а споруди, яка розташована на перехресті вулиць Кірова та Щорса, навпроти крамниці «Завітай». Враження це приміщення справляє гнітюче – облуплені стіни, вибиті вікна. Від тієї «косметики», яку нанесли перед ювілеєм, не залишилося й сліду. Одне слово – руїна на тлі загалом ошатного Млинова. А ця споруда, до речі, має історичне значення. Адже тут у довоєнні часи, як відомо, була синагога. Тому майже щороку євреї-хасиди, котрі приїзять до Млинова вклонитися пам'яті свого відомого філософа Аарона Перлова, навідується

Такий вигляд має будинок культури у 60-і роки минулого століття. Фото з архіву Миколи Муляра.

і до колишньої синагоги, де теж рівно моляться і мало не цілують оті облуплені стіни. А ще більше дивувалися перехожі, коли поважні дядьки в крислатих чорних капелюхах і з довгими пейсами, поставивши в приміщенні столи і накривши їх чим Бог послав, заходилися... обідати.

Що ж, іудеї це місце, як бачимо, вважають святым. Проте для мешканців Млинова воно, мов скалка в оці, бо ж не буде щ кожному пояснювати, що це руїна – історична і її стіни бачили чимало. До війни сюди по суботах ходили іудеї, згодом тут облаштували клуб, де лунали пісні про щасливе теперішнє і майбутнє. Пізніше у приміщенні діяла спортивна школа...

До речі, існування споруди досі оповите таємницею. Відомо лише, що вона була продана за молотка одному скромному підприємцеві, який одразу ж перепродав її представникам єврейської громади. Причому, з чималим наваром. Але це всього лише

чутки. А сумні реалії видно неозброєним оком. Вдвоєно Бо вночі випадкові перехожі споруду намагаються обходити десятою дорогою – від моторошного завивання березневих котів повзуть по шкірі мурашки...

І все-таки будемо сподіватися, що крига скресла. Як зазначив на одній із нарад заступник голови райдержадміністрації Анатолій Смально, нещодавно вдалося налагодити контакти із обласною єврейською громадою «Хасис», а відтак пролити світло на тьм таємничості. Виявляється, вже давно готова проектно-кошторисна документація на реконструкцію приміщення колишньої синагоги. Залишилися «дрібниці» - проплатити її вартість, а потім знайти кошти на саму реконструкцію. Отже, хоч-не-хоч, а в нинішньому році численним іудейським паломникам знову доведеться кланятися руїнам. А, може, серед них і обідати...

Василь ХУДИК.